

186

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1986 r.

w sprawie podwyższenia niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podwyższa się kwoty jednorazowych odszkodowań, o których mowa w art. 9—13 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144), zwanej dalej „ustawą”, do wysokości określonej w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania z tytułu doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ustala się w wysokości 2500 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 10 000 zł.

2. Odszkodowanie ulega ponadto zwiększeniu o kwotę 50 000 zł, jeżeli pracownik zaliczony został do I grupy inwalidów wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia powstałego w następstwie wypadku przy pracy lub choroby zawodowej rencista zaliczony został do I grupy inwalidów.

§ 3. 1. Kwotę jednorazowego odszkodowania dla członków rodziny pracownika lub rencisty, który zmarł wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, ustala się w wysokości:

- 1) 250 000 zł — gdy do odszkodowania uprawniony jest małżonek lub dziecko zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego, jeżeli do odszkodowania uprawnieni są równocześnie małżonek i dziecko (dzieci) bądź tylko dzieci,
- 2) 125 000 zł — gdy do odszkodowania uprawnieni są tylko inni członkowie rodziny niż małżonek i dzieci zmarłego; odszkodowanie ulega zwiększeniu o kwotę 50 000 zł na drugiego i każdego następnego uprawnionego,

3) 50 000 zł — gdy do odszkodowania równocześnie z małżonkiem lub dziećmi zmarłego uprawnieni są inni członkowie rodziny; każdemu z nich przysługuje ta kwota niezależnie od odszkodowania przypadającego małżonkowi lub dzieciom.

2. Kwotę odszkodowania ustaloną w myśl ust. 1 pkt 1 lub 2 dzieli się w równych częściach między uprawnionych.

§ 4. Przepisy rozporządzenia stosuje się również przy ustalaniu wysokości jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków w drodze do pracy i z pracy.

§ 5. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do spraw o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadków przy pracy, wypadków w drodze do pracy lub z pracy oraz chorób zawodowych, jeżeli uszczerbek na zdrowiu spowodowany takim wypadkiem bądź chorobą zawodową albo związek śmierci pracownika lub rencisty z takim wypadkiem bądź chorobą zawodową został stwierdzony począwszy od daty wejścia w życie rozporządzenia.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również do spraw o zwiększenie jednorazowego odszkodowania, jeżeli w następstwie wypadku przy pracy, wypadku w drodze do pracy lub z pracy albo choroby zawodowej nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy, z tym że kwotę zwiększenia odszkodowania ustala się wówczas w wysokości 2500 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, stwierdzony począwszy od wejścia w życie rozporządzenia, przewyższający procent, według którego ustalone było odszkodowanie.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 grudnia 1981 r. w sprawie podwyższenia niektórych świadczeń z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 31, poz. 174).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner.

187

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 października 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie głównych księgowych przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1986 r. Nr 8, poz. 44) i art. 78 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283 i z 1985 r. Nr 59, poz. 296) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1982 r. w sprawie głównych księgowych przed-

siębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 179 i z 1983 r. Nr 22, poz. 96) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Głównemu księgowemu nie mogą być powierzane funkcje kasjera i magazyniera”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner.

188

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 października 1986 r.

w sprawie określenia liczby punktów sprzedaży napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciw-

działaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 i z 1984 r. Nr 34, poz. 184) zarządza się, co następuje: